

De Palmstad: reisverslag Activiteitenreis voorjaar 2026

op de jongerendag na het sporten samen op de foto

De Activiteitenreis van 2026 duurde zestig dagen. Meestal is dat maar dertig dagen. Het idee was om met meer dagen het iets rustiger aan te doen. Maar dat pakte anders uit. Bert en Herlina, die samen deze reis maakten, hebben heel veel acties meegemaakt en uitgevoerd.

Ze hebben allerlei mensen ontmoet en dingen met hen doorgenomen. Met de zusterstichting Batang Danum Kasih Borneo (BDKB) zijn veel dingen afgestemd. Diverse activiteiten hebben door Bert en Herlina een duwtje gekregen of zijn opgestart.

Er zijn ook veel contacten met jongeren geweest. De slogan van de Palmstad 'een nieuwe generatie op Kalimantan' wordt steeds meer zichtbaar. De jongeren doen niet alleen maar mee met dingen, maar beginnen zelf ook actief bezig te zijn. Mooi om dat allemaal mee te maken.

jongeren op straat verwennen met voedselpakketjes

onze evangelist

Van Rotterdam naar Jakarta

Op maandag 20 april zijn Bert en Herlina vertrokken. Ze zijn naar Schiphol gebracht door de man van Pauline. We kennen Pauline uit Jakarta van eerdere reizen, maar Pauline woont nu ook in Rotterdam. We waren mooi op tijd op Schiphol. We hadden dubbele koffers mee om dingen uit te delen op Kalimantan. De assistentie voor Bert was heel goed, zowel op Schiphol als bij aankomst op Jakarta. In Jakarta zijn we opgehaald door Djemi, een neef van Herlina. Hij heeft ons gebracht naar het hotel waar we tijdens de reis meerdere keren hebben overnacht.

Start activiteiten in Jakarta

De eerste dagen hebben we een aantal praktische dingen geregeld, onder andere met hulp van Kiekie, een broer van Herlina en zijn vrouw Miming. We zijn ook geholpen door Mei Ing, de dochter van een andere broer van Herlina. Zij heeft ons geholpen met het verzenden van een aantal koffers naar Kalimantan, omdat we die niet in het interne vliegtuig allemaal mee konden nemen. We zijn met Mei Ing en haar zoon Christian ook uit eten geweest. De zoon wilde heel graag met Bert praten omdat hij in Delft Architectuur wil gaan studeren. Het is wel lang geleden dat Bert daar gestudeerd heeft, maar hij heeft hem toch enthousiast kunnen bijpraten.

Vrijdag 24 april zijn Febe en Putri en haar moeder en broertje in Jakarta aangekomen vanuit Kalimantan. Ze zijn met een taxi naar het hotel gereden waar we overnachten. Febe was al een keer eerder in Jakarta geweest, maar de anderen waren nog nooit uit Kalimantan gereisd. We hebben ze een kleine rondleiding in Jakarta gegeven.

samen genieten in Jakarta

aankomst op vliegveld Jakarta

uit eten met Mei Ing en haar zoon Christian

familie Putri en Febe in Jakarta bij het hotel

Febe en Putri

Malang verkennen

Maandag 27 april zijn we met zijn zessen naar Malang gevlogen. Een reis van ongeveer twee uur. In Malang zijn we opgehaald door de zwager en een zoon van Wahyu. Zij hebben ons gebracht naar het huis van Wahyu waar we die week hebben gelogd. Wahyu hebben we in 2025 ontmoet en toen met hem gesproken over het weeshuis.

De dag daarna zijn we naar de universiteit gegaan. Putri wil over een paar jaar daar een tandartsopleiding doen. Ze heeft de locatie ontdekt en goede informatie gekregen van de studie. Febe wil graag een biologieopleiding doen. Ook daar hebben we contact over opgenomen bij de afdeling. Helaas is het haar daarna niet gelukt om de opleiding daar te beginnen, maar ze heeft inmiddels een vergelijkbare opleiding in Yogyakarta gevonden.

Woensdag 29 april hebben we een ontmoeting gehad met Petrus Widjaja die we kennen van de stichting Setia uit Nederland. Petrus is daar lang bij betrokken geweest en spreekt vloeiend Nederlands.

De familie Putri hebben we samen met Petrus naar het station gebracht. Ze zijn naar Bojonegoro naar een tante gegaan die al jaren ziek was. Ze hebben voor haar gebeden en heel kort daarna is die tante overleden. Heel bijzonder dus dat ze haar hebben ontmoet. De dag daarna hebben ze de begrafenis meegemaakt. Later is de familie Putri zelfstandig teruggegaan naar Kalimantan.

Bert, Petrus Widjaja en Herlina

aankomst in Malang

Febe en Putri bij de universiteit

Putri op de tandartsacademie

familie Putri neemt de trein

Febe, Bert en Herlina zijn met Petrus doorgere-
den naar een dorp net buiten Malang. Het dorp
heet Kota Batu, wat je kan vertalen in Steenwijk,
waar Bert is geboren.

Vervolgens zijn we met Petrus naar een opvang-
huis voor jongeren gegaan. We hebben de jonge-
ren toegesproken, met hen gebeden en we heb-
ben daar ook wat dingen geleerd waar we ge-
bruik van kunnen maken voor ons weeshuis op
Kalimantan.

Op de donderdag zijn we naar de Bijbelschool
gegaan waar Febe ook interesse voor heeft. De
dag daarna zijn we naar een haven gereden waar
veel vissersboten lagen en vis klaargemaakt werd
en verkocht. Febe is heel erg geïnteresseerd in
visproductie.

Zaterdag kwam Wahju naar zijn huis terug van
een paar projecten die hij gedaan heeft de dagen
daarvoor. We hebben met hem bijgepraat over
de aanpak van het weeshuis en zijn tot de con-
clusie gekomen dat het gebruik van containers
een goeie actie is. Zondagochtend 3 mei zijn we
met Wahju naar een kerk geweest waar hij
mocht spreken. Daarna heeft hij Febe, Bert en
Herlina teruggebracht naar het vliegveld en zijn
we teruggevlogen naar Jakarta.

Bert met uitzicht op Kota Batu

bezoek met Petrus aan het opvanghuis

bezoek aan een grote vishaven

Jakarta - Bandung - Jakarta

In Jakarta hebben we weer een aantal praktische dingen gedaan. We hebben ook weer verschillende mensen ontmoet even. Waaronder Robby, onze juridische adviseur. Met hem hebben we een aantal zaken doorgesproken.

We hebben in Jakarta ook July (dominee uit Pulang Pisau en voorzitter van BDKB) ontmoet, samen met haar vriendin Ina en haar man Jopie. We zijn met hen ook nog even naar het recreatieoord Ancol gegaan, helaas ging het regenen zodat we er niet heel lang geweest zijn.

Woensdag 6 mei zijn we naar Bandung gegaan en hebben daar veel vrienden en familie ontmoet. We zijn met de taxi eerst naar Tres, een zus van Herlina, gegaan om haar te renoveren huis te bekijken. Het huis van Tres wordt in tweeën gedeeld zodat haar dochter en haar kinderen daar een onderkomen hebben. Daarna zijn we naar het hotel gegaan.

Ancol maar verlaten door de regen

het te renoveren huis van Tres

samen in Ancol

gezelligheid onder dreigende wolken

Febe in Ancol

De dagen erna hebben we allerlei reisjes gemaakt samen met twee vriendinnen van Herlina, Wiwih en Christine. We zijn onder andere langs het huis van de ouders van Herlina gereden, waar Herlina ook heel lang gewoond heeft. We zijn ook bij de Technische Universiteit in Bandung geweest. Bert heeft daar veel onderdelen gezien die hebben raken, zoals architectuur, elektriciteit en communicatie. Misschien kunnen we in de toekomst jongeren uit Kalimantan naar deze universiteit verwijzen.

We zijn ook bij het gebouw Gedung Saté geweest waar Bert en Herlina in oktober 1986 een huwelijksfeest hebben gehad. Helaas konden we het gebouw niet in omdat het gerenoveerd werd. Maar we konden wel via het museum van het postkantoor naar de tuin rondom het gebouw gaan. We zijn ook nog in Lembang geweest, iets hoger in de bergen.

In Bandung hebben we ook de oudste zus van Herlina ontmoet, die ze al heel lang niet gezien had. De week hebben we afgesloten met een maaltijd met familie waaronder veel neven en nichten. Zondag 10 mei zijn we weer teruggegaan met de taxi naar Jakarta. In Jakarta hebben we ons voorbereid op de reis naar Kalimantan

de vriendinnen die ons overal in Bandung brachten

het ouderlijk huis van Herlina

museum postkantoor

in de tuin bij Gedung Saté

bij de technische universiteit in Bandung

architectuur studenten ontmoeten

samen op de foto

bezoek aan oudste zus Herlina

met Febe bij de ingang van de universiteit

feestmaaltijd met familie in Bandung

Palangkaraya

Op woensdag 13 mei zijn Febe, Herlina en Bert naar Kalimantan gevlogen. We zijn in Palangkaraya opgehaald door Juda, een vrouwelijke predikant in die stad. We zijn met haar naar een restaurant van een Japanner gereden. Juda kan van hem een busje lenen voor evangelisatiewerk. Daarna heeft Juda ons naar het guesthouse bij de Berea kerk van Berti en Sirait gebracht, waar we die week verbleven. De volgende dag was het Hemelvaartsdag. We zijn toen 's ochtends eerst in de kerk van Berti en Sirait geweest. In de namiddag zijn we opgehaald door Juda en zijn we bij haar in de kerk geweest. Herlina heeft mogen spreken voor onder andere de kinderen. We hebben daar samen gegeten met alle mensen en via Juda haar kerk zijn snacks uitgedeeld aan de kinderen en voedselpakketten aan de ouderen.

in de Berea kerk

Herlina spreekt in de kerk van Juda

bij de Japanse restaurant eigenaar

het busje dat Juda mag lenen

spreken voor de kinderen

kinderen met snack pakketten

De volgende dag zijn we met Berti en Sirait gaan ontbijten en daarna naar een massagelocatie gegaan. Op die locatie troffen ze iemand aan die vroeger naar de kerk ging, maar nu niet meer. Die vrouw woonde dichtbij en we zijn met elkaar naar dat huis gelopen. Er was een groot deel van haar familie bijeen. We hebben met ze gezongen en gebeden.

Later die dag zijn we door Juda opgehaald en naar de locatie gegaan waar zij regelmatig met jongeren bezig is. Er waren deze keer niet veel jongeren omdat het kort daarvoor geregend had. In de avond hebben we de verjaardag van Gaby, de dochter van Juda gevierd, ze werd 17 jaar.

Op zaterdag 16 mei zijn we met Juda heel veel dingen gaan doen. We hebben onder andere bij een winkel tegels voor het doopbad bij het gemeenschapshuis uitgezocht. Daarna zijn we naar een bedrijf gegaan dat containers verkoopt waar je in kunt wonen. Tiny Houses noemen we dat in Nederland. De containers, die op allerlei manieren ingericht kunnen worden, zijn een mooi item voor het weeshuis.

Daarna zijn we naar het huis van een notaris gegaan. De notaris zelf is een paar jaar geleden overleden. Maar we hebben met zijn vrouw en kinderen gesproken. Met de zoon had Bert al langer contact, omdat hij eerst dacht dat hij in Nederland wilde studeren, maar uiteindelijk heeft hij een andere studie gekozen in Indonesië zelf. Het was een mooie ontmoeting. Daarna zijn we met Juda nog bij een adoptiekind geweest.

het container model

Juda met jongeren

samen eten tijdens jongeren evangelisatie

bij de familie van de notaris

Gaby is jarig

Op de zondag zijn we weer bij Berti in de kerk geweest, waar Herlina heeft gesproken. Maandag 18 mei zijn we met Berti naar Tangkiling gegaan en hebben de kleuterschool Theona bezocht. We hebben alweer heel wat jaren geleden de realisatie van die school mogelijk gemaakt. Er waren bijna geen kinderen vanwege het slechte weer. We hebben wel een kind gezien dat gehandicapt was en waar de moeder veel aandacht aan moest geven. We hebben besloten om voor dat kind een rolstoel te kopen en we hebben daar in Nederland een donateur voor gevonden. Later die dag hebben we Juda weer ontmoet die ons naar Pulang Pisau heeft gereden. Met Berti en Sirait hebben we daarvoor nog even lekker gegeten in een nieuw winkelcentrum.

met kinderen bidden

in de Berea kerk

Herlina spreekt in de Berea kerk

het gehandicapte meisje in de school Theona

bijpraten met Berti en Sirait in restaurant

Pulang Pisau

In Pulang Pisau hebben we heel veel dingen gedaan. Tussen de geplande activiteiten door heeft Herlina pakketten die we eerder uit Nederland gestuurd hadden en de koffers die een paar weken eerder via Mei Ing waren opgestuurd, uitgepakt en verdeeld en aan diverse mensen meegegeven of voor henzelf of zodat zij ze verder konden uitdelen.

Verder is er veel tijd besteed aan het opknappen van de ruimte rondom het gemeenschapshuis. Onder andere is er het doopbad gerealiseerd en zijn planten geplaatst. Robby die iets later in Pulang Pisau kwam, is druk bezig geweest voor ons met notariële- en kadasterdingen en ook met het opknappen van de pick-up van onze stichting.

Op woensdag 20 mei hebben we de middelbare school bezocht. De mensen van BDKB hebben daar godsdienstles gegeven. Daarna kwam het bestuur van de school en een paar mensen van de overheid om te vertellen dat de school helemaal gerenoveerd wordt. Dat is ook echt heel erg nodig.

We zijn daarna naar de kleuterschool KB2 gegaan die daar vlakbij staat. We hebben met een paar mensen besproken hoe die school verbouwd kan worden zodat er ruimte is in de klassen voor alle leerlingen. BDKB gaat die plannen verder uitwerken.

inspectie KB2 voor verbouwplannen

het doopbad wordt klaargemaakt

cementen vloer bij gemeenschapshuis gelegd

godsdienstles op middelbare school

mededeling dat de school wordt gerenoveerd

Vrijdag 22 mei is er een pinksterfeest gevierd met de kinderen van de beide kleuterscholen in Pulang Pisau. Zaterdag hebben we een vergadering gehad met het bestuur van BDKB en heel veel dingen met hen besproken. Het is heel fijn om dat op die manier te doen en niet alleen maar via WhatsApp ofzo. Zondag was er een pinksterdienst in de kerk van July. In de middag zijn we naar het huis van Jopie, één van de bestuursleden van BDKB, gegaan in Kanamit aan de overkant van de rivier, omdat hij jarig was. We hebben daar een gezellig feestje gevierd. De mensen daar hadden nog nooit iemand uit Europa gezien en wilden heel graag allemaal met Bert op de foto.

Woensdag 27 mei hebben we de grond van het weeshuis en de gaarkeuken bekeken. De gaarkeuken gaat overigens niet door vanwege omstandigheden bij de overheid.

verkennen van het terrein voor het weeshuis

het pinksterfeest van de kleuterscholen

vergadering met bestuur BDKB

met Bert op de foto

Banjarmasin

Juda is samen met Bert en Herlina op 27 mei naar Banjarmasin gegaan. We zijn daar heel even bij de moeder van Juda geweest en zijn daarna naar een christelijk opleidingsinstituut (Tunas Kalimantan) in Banjarbaru gegaan waar we ons hebben voorgesteld en waar de mensen daar zich ook hebben geïntroduceerd. Mogelijk zullen we in de toekomst jongeren daarnaar verwijzen.

Daarna zijn we bij Grace Tukiman uit Loksado geweest. Zij was eerder één van onze sponsor-kinderen. Ze studeert nu voor arts in Banjarmasin. We hebben verschillende spullen uit Nederland aan haar overgedragen zodat die in haar dorpje uitgedeeld kunnen worden.

We hebben een nacht gelogeed in een hotel. Juda zelf logeerde bij haar moeder. De volgende ochtends is ze met haar kinderen naar het hotel gekomen en de kinderen hebben daar nog lekker even gezwommen.

Daarna zijn we teruggegaan naar Pulang Pisau.

lekker zwemmen bij het hotel

kennismaken bij Tunas

enthousiaste jongeren bij Tunas

ontmoeting met Grace Tukiman

Vervolg Pulang Pisau

Vrijdag 29 mei is er een jongerendag bij het gemeenschapshuis gevierd. De jongeren hebben verschillende soorten sporten gedaan. Ze waren zo enthousiast dat ze dat graag vaker wilden doen en dat is de vrijdag daarna ook weer gebeurd.

enthousiaste jongeren uit de omgeving

geen woorden maar daden

lekker doorspelen ondanks de warmte

de flyer van de jongerendag

balletje trappen met elkaar

van de middelbare school samen op de foto

Op zaterdag 6 juni zijn we met meerdere mensen naar een lagere school gegaan en hebben daar maaltijden uitgedeeld en een beetje gesport. Eerder die week hadden we overleg gehad met het schoolhoofd. Het merendeel van de kinderen op die school is moslim maar ook een deel is christelijk en komt voor een deel van één van onze kleuterscholen in Pulang Pisau. Daarna hebben we een mooie tocht gemaakt en met een veerboot een rivier overgestoken. Mooi om zo steeds meer van Kalimantan te zien.

overleg met schoolhoofd van de lagere school

blik op de lagere school

lekkere maaltijd uitdelen

met de veerboot de rivier over

We hebben tussendoor op verschillende momenten overleg gehad met de juffen van de kleuterscholen. Ook met moeders hebben we een meeting gehad en voor hen gebeden. En Herlina heeft schoonmaak les gegeven aan de juffen.

Op woensdag 10 juni hebben we eerst nog een vergadering met onze zusterstichting BDKB gehouden en daarna zijn Bert en Herlina met Juda naar Palangkaraya gegaan. Daar hebben ze samen met Berti en Sirait en nog een dominee uit Palangkaraya een gezellige maaltijd gehad en met elkaar gesproken.

De volgende dag vroeg in de ochtend zijn Bert en Herlina met Berti naar het ziekenhuis gegaan waar de zus van Berti was opgenomen. We hebben voor haar gebeden en haar bemoedigd.

Daarna zijn we naar het vliegveld gegaan en hebben we ingecheckt en best wel emotioneel afscheid genomen van Febe en Juda en Robby.

overleg met juffen

met moeders en juffen

gezellig klasje

maaltijd met dominees in Palangkaraya

schoonmaakles

in het ziekenhuis bij de zus van Berti

Laatste week op Java

De laatste week hebben we in Jakarta gelogeerd bij Kiekie en Miming. Ze hebben ons met een paar dingen geholpen en we hebben ook wat gezellige dingen gedaan. Samen zijn we met Kiekie ook nog een dag naar Bandung geweest. Daar zijn we even bij Tres langs gegaan en ook bij de zus KimKim van Herlina.

We hebben ook een live meeting gehad met de vrouwen waar Herlina regelmatig vanuit Nederland een Zoom-sessie heeft met bijbelstudie en gebed.

*gezelligheid met Kiekie, Miming en jongste broer
en twee beauty's :-)*

de mooie meeting met het Zoom-team in Jakarta

Terug naar Nederland

Donderdag 18 juni zijn we teruggegaan naar Nederland. Op het vliegveld in Jakarta hebben we nog een paar vriendinnen (Christine en Evie) ontmoet en een gezellige bakkie koffie gedronken met hen. De assistentie op het vliegveld was weer geweldig. De vlucht ging soepel.

met Evie en Christine op vliegveld Jakarta

Op Schiphol zijn we opgehaald door Heryanto en Irma. Die hebben Bert en Herlina naar huis gereden en geholpen om de koffers naar boven te brengen.

De zestig dagen reis zat er op. Maar er zijn heel veel dingen in gang gezet die we vanuit Nederland nog met enthousiasme volgen.

Het volk vraagt wat God wil

Jullie vragen: 'Wat kunnen we de Heer geven? Hoe kunnen we de machtige God eren? Zullen we offers aan hem brengen? Zullen we onze beste kalveren aan hem offeren? Zou hij tevreden zijn met duizend rammen? Of met tienduizend liter olijfolie? Of moeten we ons oudste kind aan hem geven voor alles wat we verkeerd hebben gedaan?'

Maar de Heer heeft jullie al verteld wat hij van jullie verlangt. Hij heeft al bekendgemaakt wat goed is. Hij vraagt alleen dit: Wees eerlijk, rechtvaardig en trouw. En denk niet alleen aan jezelf, maar leef dicht bij God.

Micha 6: 6-8